

Образак 1
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
БЕОГРАДУ
Број захтева: _____
Датум: 02.06.2017. године
ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-
ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА
(Назив већа научних области коме се захтев
упућује)

**ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА / ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА**
(члан 65. Закона о високом образовању)

**I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ
НАСТАВНИКА**

1. Име, средње име и презиме кандидата: ДРАГАН (РАДОСЛАВ) ЈАНКОВИЋ
2. Предложено звање: ДОЦЕНТ
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
5. До овог избора кандидат је био у звању: АСИСТЕНТ
у које је први пут изабран: 24.01.2012. године
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 25.12.2017. године
2. Датум и место објављивања конкурса: 28.09.2016. године, «ПОСЛОВИ»
3. Звање за које је расписан конкурс: ДОЦЕНТ

**III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА
И О ИЗВЕШТАЈУ**

1. Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 29.09.2016. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме

Звање

Ужа научна односно
уметничка област

Организација у којој
је запослен

1) <u>др Јован Мирић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа психологија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
--------------------------	-------------------------	--------------------------	---------------------------------------

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
2) <u>др Слободан Марковић</u>	<u>Ванредни професор</u>	<u>Општа психологија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
3) <u>др Љубомир Жиропађа</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Психологија</u>	<u>Филолошки факултет Универзитета у Београду</u>

3. Број пријављених кандидата на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ

5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 01.12.2016. године

6. Начин (место) објављивања извештаја: огласна табла Филозофског факултета у Београду

7. Приговори: НЕ

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА: 01.06.2017. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Драгана Јанковића у звање доцента вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС В. Д. ДЕКАНА
ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ВМ 05/4-02 бр. 945/1- П /11
1.6.2017. године

На основу члана 55. и 65. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 76/05, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 – аутентично тумачење и 68/15) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој III ванредној седници, одржаној дана 1.6.2017. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Драган Јанковић изабере у звање ДОЦЕНТА за ужу научну област ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА, на Одељењу за психологију, на одређено време од пет година.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Др Драгану Јанковићу
1x Одељењу за психологију
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Данијел Синани

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета од 29. септембра 2016. године изабрани смо у комисију за припрему извештаја о кандидатима за избор у звање ДОЦЕНТА за ужу научну област ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА, на Одељењу за психологију, са пуним радним временом, на одређено време од пет година.

На конкурс у листу "Послови" пријавио се један кандидат, др Драган Јанковић, садашњи асистент за исту ужу научну област.

Пошто смо проучили конкурсни материјал подносимо Већу следећи

ИЗВЕШТАЈ

Биографија

Драган Јанковић је рођен 5. новембра 1973. године у Краљеву. је завршио у Краљеву а средњу у Београду. Студије психологије на Филозофском Основну школу факултету уписао је 1994. године и завршио их 2000. године са просечном оценом 9,2. Током студија био је демонстратор у Лабораторији за експерименталну психологију, а радио је као млађи сарадник и стручни сарадник у Истраживачкој станици Петница. Од 2000. до 2004. године је као вођа пројекта и аналитичар радио у Институту за примену маркетинга и Партнер маркетинга. Од 2004. године запослен је на Одељењу за психологију Филозофског факултета, где у звању асистента- приправника, асистента и асистента са дојторатом обавља вежбе из неколико развојно-психолошких предмета на основним и мастер студијама. Докторске студије на Одељењу за психологију уписао је 2008. године (ментор проф. Др Слободан Марковић), да би одбранио докторску дисертацију "Развој естетске преференције слика" 2015. године са просечном оценом 10. Од 2006. до 2010. године сарађивао је на научно-истраживачком пројекту "Фундаментални когнитивни процеси и функције" Министарства науке, просвете и технолошког развоја.

Др Д. Јанковић је од 2000. године до сада објавио 6 научних радова у часописима (од тога два самостална и 4 коауторска рада; два коауторска рада објављена су у иностраним часописима) и једно поглавље у научној монографији на енглеском језику. На међународним

скуповима поднео је 27 саопштења (од чега једно саопштење је штампано у целини) а на домаћим 17 (од тога једно штампано у целини).

Приказ радова

Од тих радова коментарисаћемо докторску дисертацију и оне новије чланке у којима је кандидат једини или први аутор.

Докторска дисертација др Драгана Јанковића *Развој естетске преференције слика* одбрањена је 2015. године на Филозофском факултету у Београду (ментор проф. др Слободан Марковић). Дисертација (укупно 235 страна без прилога, са 10 слика, 26 графикона, 47 табела, 16 прилога и 307 референци) по природи је утемељена на шест емпиријских истраживања (експеримената) самостално изведених од стране аутора, са примењеном квантитативном методологијом. Дисертација тематски повезује три различите области: емоције, експерименталну естетику и развојну психологију.

Циљ дисертације састојао се у томе да се испита природа повезаности трију димензија афективног доживљаја (валенца, побуђеност и когнитивна евалуација) са естетском преференцијом слика. За разлику од ранијих студија које су биле усмерене на садржинску одређеност естетске преференције (у виду стимулусних фактора естетског суда као што су тема, познатост, пријатност, занимљивост и сл.), ово истраживање усмерено је на механизме који стоје у основи естетске преференције на различитим узрастима (испитаници од 9, 13 и 18 година старости). Притом је важно поменути и то да се феномену естетске преференције приступило са становишта димензионалних теорија емоција (што је препоручило квантитативну методологију). Ослањајући се на своја ранија истраживања са конотативним диференцијалом као инструментом, др Д. Јанковић конструише посебан референтни оквир којег чини тродимензионални модел афективног доживљаја, односно евалуативне димензије валенце, побуђености и когнитивне евалуације. Консултујући раније, међусобно неповезане студије, аутор настоји да унутар истог – по замисли обухватног – концептуалног и истраживачког оквира испита развојно-естетске ефекте низа поменутих и других садржинских чинилаца (познатост, побуђеност, занимљивост, пријатност, лакоћа процесирања, типичност, разумљивост и смисленост).

Из овако постављене полазне основе формулисано је шест главних хипотеза, које су онда тестиране на подацима сакупљеним у шест посебних експеримената. Хипотезе и експерименти, као што се може очекивати, конструисани су као повезани, тако да се целовитије обухвате феномен естетске преференције и његову повезаност са трима афективним димензијама доживљаја на три различита узраста. Притом се аутор служио методом структурног моделовања, како би подастро одговор на питање о каузалној природи повезаности између једног и другог.

Навешћемо сажето основне налазе ових шест експерименталних истраживања.

У првом експерименту испитивана је повезаност афективних димензија и естетске преференције на три различита узраста. Налази су показали да су валенца, побуђеност и когнитивна евалуација високо корелиране са естетском преференцијом на сваком узрасту.

Овакав налаз је у складу са претходним истраживањима и теоријама које су истицале позитиван ефекат пријатности, познатости, јасноће, смислености и разумљивости стимулуса на естетску преференцију. Осим тога, налази првог експеримента су показали да три афективне димензије заједно објашњавају око 95 % варијансе естетске преференције на узрастима од 13 и 18 година и око 98 % варијансе на узрасту од 9 година. У другом експерименту испитаници су процењивали афективни доживљај појединачних (вербално исказаних) значења које придају опаженим сликама. Ови налази су показали да на различитим узрастима од 94 % до 98 % варијансе естетске преференције слика може да се објасни валенцом, побуђеношћу и когнитивном евалуацијом појединачних значења која су активирана при посматрању слике. Високи проценти објашњене варијансе у првом и другом експерименту сугеришу да тродимензионални модел афективног доживљаја представља адекватан теоријски оквир за изучавање естетске преференције визуелних стимулуса.

У првом и другом експерименту добијени су слични налази о промени у јачини повезаности валенце, побуђености и когнитивне евалуације са естетском преференцијом на различитим узрастима. Наиме, у првом експерименту корелација валенце са естетском преференцијом је висока и усто расте са узрастом, док за побуђеност и когнитивну евалуацију корелација значајно опада са узрастом. У другом експерименту корелација валенце са естетском преференцијом је висока и не показује значајну разлику за узрасте од 9 и 18 година, док корелације побуђености и когнитивне евалуације са естетском преференцијом, као и у првом експерименту, значајно опадају са порастом узраста. Имајући у виду да налази прва два експеримента показују да са узрастом опадају корелације побуђености и когнитивне евалуације са естетском преференцијом, могло би се очекивати да ће се слична структура налаза добити и у наредним експериментима. Међутим, налази четвртог и петог експеримента, у којима је испитивана веза когнитивне евалуације и естетске преференције, не указују на такву тенденцију. Резултати четвртог експеримента не потврђују такав тренд, пошто је ефекат познатости на естетску преференцију најјачи само на узрасту од 18 година. Пети експеримент, у којем је испитивана естетска преференција више и ниже флуентних кубистичких слика, показује да нема значајне интеракције флуентности и узраста: испитаници свих узрасних група подједнако више преферирају разумљивије него мање разумљиве слике. Што се тиче побуђености, у шестом експерименту побуђеност је имала исти, позитиван ефекат на естетску преференцију на узрастима од 9 и 13 година, док је ефекат на узрасту од 18 година био обрнут, тј. испитаници су преферирали ниже побуђујуће стимулусе.

Структурални модел релација евалуативних димензија и естетске преференције из првог експеримента сугерисао је да постоји директно каузално деловање валенце и побуђености на естетску преференцију, док утицај когнитивне евалуације није директан, већ се остварује преко друге две димензије (првенствено преко побуђености). Међутим, четврти и пети експеримент, у којима је варирана само когнитивна евалуација док су валенца и побуђеност држане константним, сугеришу каузално деловање и когнитивне евалуације на естетску преференцију. Налази тих експеримената су у складу са тзв. Моделом процесуалне флуентности

и одговарајућим емпиријским налазима о ефекту познатости, јасноће и смислености стимулуса на естетску преференцију.

Осим значајних емпиријски заснованих налаза изнетих у докторској дисертацији, нарочита вредност овога рада огледа се у ауторовом оригиналном теоријском моделу естетске преференције. Експериментална студија др Драгана Јанковића представља емпиријску валидацију тога модела – тродимензионалног модела афективног доживљаја примењеног на естетску преференцију. Новина тога модела састоји се у томе што, поред валенце и побуђености, укључује и когнитивну евалуацију. Релевантност ове три димензије поткрепљују различити психолошки, али и неурални подаци. Притом, валенца упућује на хедонички аспект афективне евалуације, побуђеност на когнитивни (мотивациони, акциони), а когнитивна евалуација на перцептивне, меморијске и у ширем смислу когнитивне критеријуме процене (познатост, јасноћа и сл.). Резултати обављених експеримената сугеришу да се тродимензионални модел показао добро у опису развојних промена, пошто је омогућио да се развој естетске преференције прати преко промене односа између трију евалуативних димензија. Са друге стране, овај модел даје бољи увид у могуће механизме, односно процесе који стоје у основи развоја естетске преференције. На тој линији анализе аутор нуди теоријску скицу комплексних односа између афективних, когнитивних и конативних процеса при артикулацији естетског суда.

У раду под насловом *Поређење факторске структуре кратке скале за процену базичних димензија личности на узорку деце и одраслих* аутори (Д. Јанковић, М. Пејић и Г. Кнежевић) извештавају о једном покушају да се отклони ранији недостатак у ранијим истраживањима личности деце путем самопроцене. Наиме, велики проблем у таквим истраживањима долазио је отуда што су коришћени апстрактни, логички захтевни и негативно формулисани искази у скалама, што је доводило до тешког или погрешног разумевања. Уклањање тог недостатка аутори су видели у поједностављењу инструмента, односно у коришћењу појединачних придева (као што су весео, причљив, лењ, миран и сл.). Испитивање је обављено на узорку од 389 испитаника различитих узраста (9-20 година), унутар петофакторског модела структуре личности. Сви испитаници дали су и самопроцену и податке на Краткој скали за процену базичних димензија личности (са једноставним придевима). Налази овог истраживања показују да ни поједностављени инструмент не указује да постоји довољно поклапање факторских склопова, односно не може се говорити о истој факторској структури на свим узрастима. Док на два старија испитивана узраста (16 и 20 година) подаци потврђују петофакторску структуру, на два млађа узраста (9 и 13 година) није тако. Податке сакупљене испитивањем деце на млађим узрастима аутори су интерпретирали тако као да се личност деце од 9 и 13 година реорганизује у складу са афективношћу ставки, односно према позитивном и негативном афективношћу као базичним димензијама личности.

У раду под насловом *Cross-modal nature of evaluative meaning* аутор износи свој прлог (а у неку руку и прилаз) решавању старог питања интеграције информација које у мултисензорној перцепцији долазе из различитих чула и механизма путем којих се та интеграција врши. У два обављена истраживања аутор испитује сличност структуре афективног значења апстрактних

визуелних и вербалних стимулуса (псеудоречи) и на основу њихових налаза поставља хипотезу о улози емоционалних димензија у интеграцији информација из различитих чулних модалитета (афективно значење мерено је скалом од 32 евалуативна атрибута). Налази показују да постоји трофакторска структура афективног доживљаја стимулуса из оба модалитета (што се и очекивало), док је конгруенција факторских структура показала истост фактора. Наравно, аутор поменуте налазе не схвата као готово решење поменутог проблема интеграције информација из разних чулних извора; њему непостојање никаквих заједничких објективних и когнитивних својстава међу стимулусима примљеним кроз различита чула а потврђено постојање афективне сродности пружа довољно добру основу за будућа истраживања која би тек кроз улогу афективног преношења указала на могуће механизме мултисензорне интеграције.

Од почетка своје научничке каријере др Д. Јанковић је опредељен за квантитативну методологију и истраживање базичних психолошких процеса. Рано створивши посебан инструмент (конотативни диференцијал) за мерење конотативног значења, он у свом досадашњем научном раду настоји да тим инструментом приступи низу психолошких појава, од појединачних речи преко естетске процене слика до трансмодалне перцепције, у општој као и у развојној психологији. Треба рећи да је на тај начин већ постигао и међународно запажене резултате. Методолошки добро поткован, са формираним научничким мишљењем, нарочито прецизан и ригорозан у операционализацији појмова, др Д. Јанковић сваком психолошком проблему приступа као емпиријски решивом. Способност да креира теоријске моделе и да те моделе тестира на емпиријски сакупљеним подацима највише је дошка до изражаја у докторској дисертацији кандидата. Будући веома добро оспособљен за дизајнирање лабораторијских експеримената, спремно можемо рећи да ће у наставку његове научничке каријере још неки психолошки проблеми доспети на дневни ред за емпиријско проучавање квантитативном методологијом.

Наставне и друге стручне активности

Др Драган Јанковић успешно води вежбе из више развојно-психолошких предмета на Одељењу за психологију. Такође успешно држи и предавања, уводи нове теме и заједно са колегама учествује у осавремењивању градива на предметима на основним и мастер студијама. Подстиче активност студената и њиховог критичког мишљења, води студенте у изради њихових самосталних истраживачких радова, те иницира предлоге за побољшање рада са студентима. На студентским евалуацијама постиже највише оцене (у просеку од 4,7 до 5,0). Одговоран је у обављању својих задатака и остварује добар однос са студентима.

Др Д. Јанковић је члан Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање Одељења за психологију; члан је Библиотечке комисије Одељења за психологију, а такође је био и вођа тима за припрему промоције Одељења за психологију у оквиру промоције Филозофског факултета 2008. године. Активно доприноси побољшању плана и програма студија психологије на Филозофском факултету (у склопу тога боравио је на Универзитету Middlessex у Лондону, 2009. Године, у оквиру Темпус пројекта CARDS – Curriculum Development).

* * *

Узимајући у обзир квалитет научних радова, успешну педагошку делатност и друге стручне активности које смо поменули, **комисија предлаже Узборном већу Филозофског факултета да изабере др Драгана Јанковића у звање доцента за ужу научну област Општа психологија.**

У Београду,

К о м и с и ј

а:

1. децембра 2016.г.

др Јован

Мирић

редовни

професор

Филозофски факултет у

Београду

Др Слободан

Марковић

ванредни

професор

Филозофски факултет у

Београду

Др Љубомир

Жиропађа

редовни

професор

Филолошки факултет у

Београду

С А Ж Е Т А К
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет у Београду
Ужа научна, односно уметничка област: Општа психологија
Број кандидата који се бирају: 1
Број пријављених кандидата: 1
Имена пријављених кандидата:
Др Драган Јанковић

II - О КАНДИДАТИМА

Под 1.

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Драган Јанковић
- Датум и место рођења: 5. Новембра 1973.
- Установа где је запослен: Филозофски факултет
- Звање/радно место: асистент
- Научна, односно уметничка област: Општа психологија

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет
- Место и година завршетка: Београд, 2000.

Магистеријум: -

- Назив установе:
- Место и година завршетка:
- Ужа научна, односно уметничка област:

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет
- Место и година одбране: Београд, 2015.
- Наслов дисертације: "Развој естетске преференције слика"
- Ужа научна, односно уметничка област: Општа психологија

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

—

--

3) Објављени радови

Име и презиме: Др Драган Јанковић	Звање у које се бира: доцент		Ужа научна, односно уметничка област за коју се бира: Општа психологија	
Научне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у водећем научном часопису међународног значаја објављен у целини				1
Рад у научном часопису међународног значаја објављен у целини		2		3
Рад у научном часопису националног значаја објављен у целини				
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен у целини				1
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен у целини		1		
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини		21		5
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини		9		7
Научна монографија, или поглавље у монографији са више аутора		1		
Стручне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у стручном часопису или другој периодичној публикацији стручног или општег карактера				
Уџбеник, практикум, збирка задатака, или поглавље у публикацији те врсте са више аутора				
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)				

Напомене:
Psihologija,

1. Навести у ком часопису са SCI, SSCI или AHCI листе су радови објављени; Psychonomic Bulletin & Review; Psychology;

Psihološka istraživanja

2. Квантитативно исказати научне резултате за стицање звања наставника у пољу друштвено-хуманистичких наука, према табелама 1. и 2. које су саставни део Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду.

4) - Оцена о резултатима научног, односно уметничког и истраживачког рада

Од почетка своје научничке каријере др Д. Јанковић је опредељен за квантитативну методологију и истраживање базичних психолошких процеса. Рано створивши посебан инструмент (конотативни диференцијал) за мерење конотативног значења, он у свом досадашњем научном раду настоји да тим инструментом приступи низу психолошких појава, од појединачних речи преко естетске процене слика до трансмодалне перцепције, у општој као и у развојној психологији. Треба рећи да је на тај начин већ постигао и међународно запажене резултате. Методолошки добро поткован, са формираним научничким мишљењем, нарочито прецизан и ригорозан у операционализацији појмова, др Д. Јанковић сваком психолошком проблему приступа као емпиријски решивом.

Способност да креира теоријске моделе и да те моделе тестира на емпиријски сакупљеним подацима највише је дошка до изражаја у докторској дисертацији кандидата. Будући веома добро оспособљен за дизајнирање лабораторијских експеримената, спремно можемо рећи да ће у наставку његове научничке каријере још неки психолошки проблеми доспети на дневни ред за емпиријско проучавање квантитативном методологијом.

5) - Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Менторство на магистарским и докторским студијама и учешће у комисијама за оцену и одбрану докторске дисертације и изборе у звања

-

6) - Оцена о резултатима педагошког рада

Др Драган Јанковић успешно води вежбе из више развојно-психолошких предмета на Одељењу за психологију. Такође успешно држи и предавања, уводи нове теме и заједно са колегама учествује у осавремењивању градива на предметима на основним и мастер студијама. Подстиче активност студената и њиховог критичког мишљења, води студенте у изради њихових самосталних истраживачких радова, те иницира предлоге за побољшање рада са студентима. На студентским евалуацијама постиже највише оцене (у просеку од 4,7 до 5,0). Одговоран је у обављању својих задатака и остварује добар однос са студентима.

7) - Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе

Др Д. Јанковић је члан Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање Одељења за психологију; члан је Библиотечке комисије Одељења за психологију; такође је и вођа тима за припрему промоције Одељења за психологију у оквиру промоције Филозофског факултета 2008. године.

Активно доприноси побољшању плана и програма студија психологије на Филозофском факултету (у склопу тога боравио је на Универзитету Middlesex у Лондону, 2009. године, у оквиру Темпус пројекта CARDS 2006 – Curriculum Development).

4.

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Узимајући у обзир квалитет научних радова, успешну педагошку делатност и друге стручне активности које смо поменули, комисија предлаже Узборном већу Филозофског факултета да изабере др Драгана Јанковића у звање доцента за ужу научну област Општа психологија.

Београд, 1. децембра 2016.г.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

*др Јован Мирић
редовни професор
Филозофски факултет у Београду*

*Др Слободан Марковић
ванредни професор
Филозофски факултет у Београду*

*Др Љубомир Жиронађа
редовни професор
Филолошки факултет у Београду*

6. Минимални критеријуми у области научно-истраживачког рада за избор у звање доцента у пољу друштвено-хуманистичких наука

1.	научни степен доктора наука (назив и година)	1. Janković, D. (2015). Razvoj estetske preferencije slika. Doktorska disertacija. Filozofski fakultet, Univerzitet u Beogradu.
2.	најмање један рад објављен у научном часопису са SCI листе, односно у часописима са SSCI, AHCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета	2. Sučević, J., Janković, D. & Ković, V. (2013). When the Sound-Symbolism Effect Disappears: The Differential Role of Order and Timing in Presenting Visual and Auditory Stimuli. <i>Psychology (Special Issue on Advances in Cognitive Psychology)</i> , Vol.4 No.7A, pp. 11-18. doi: 10.4236/psych.2013.47A002 3. Havelka, J., Bowers, J. and Janković, D. (2006). Cross-Alphabet and Cross-Modal Long-Term Priming in Serbian and English. <i>Psychonomic Bulletin & Review</i> , Vol. 13, No. 5, pp. 842–847. 4. Janković, D. (2000). Konotativni aspekt značenja: utvrđivanje latentnih dimenzija. <i>Psihologija</i> , XXXIII, br. 1-2, str. 199-220 5. Janković, D. (2000). Konotativni aspekt značenja: konstrukcija konotativnog diferencijala. <i>Psihologija</i> , XXXIII, br. 1-2, str. 221-238.
	или	
	најмање два рада објављена у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком	6. Marković, S., Janković, D. i Subotić, I. (2002). Implicitna i eksplicitna svojstva vizuelnog geštalta. <i>Psihološka istraživanja</i> 11-12, str. 75-112. 7. Marković, S., Janković, D. i Subotić, I. (2002). Dimenzije subjektivnog doživljaja Forme. <i>Psihološka istraživanja</i> 11-12, str. 49-73.
3.	најмање један рад објављен у часопису водећег националног значаја,	
	или	
	поглавље у научној књизи/монографији,	8. Janković, D. (2014). Cross-modal nature of evaluative meaning. In A. Galmonte, & R. Actis-Grosso (Eds.), <i>Different psychological perspectives on cognitive processes: current research trends in Alps-Adria region</i> (pp. 58-76). Cambridge: Cambridge Scholars Publishing.

	или	
	рад у тематском зборнику са рецензијом	
	или	
	превод изворног текста у облику студије, поглавља или чланка, односно превод или стручна редакција превода научне монографије/књиге	
	или	
	методичка публикација у области образовања и наставе	
4.	најмање један рад са научног скупа објављен у целини	9. Trkulja, M. and Janković, D. (2012). Towards three-dimensional model of affective experience of music. In Cambouropoulos, E., Tsougras, C., Mavromatis, P. and Pasiadis, K (Eds.), <i>Proceedings of the ICMPC-ESCOM 2012 Joint Conference: 12th International Conference on Music Perception and Cognition and 8th Triennial Conference of the European Society for the Cognitive Sciences of Music</i>, 23-28 July, 179 Aristotle University, Thessaloniki, Greece. 10. Janković, D., Pejić, M. i Knežević, G. (2014). Poređenje faktorske strukture Kratke skale za procenu bazičnih dimenzija ličnosti na uzorku dece i odraslih. <i>Zbornik radova sa XX Naučnog skupa Empirijska istraživanja u psihologiji</i>, Filozofski fakultet, Univerzitet u Beogradu, str. 133-138.